

РЕШЕНИЕ

№ 1093

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Слава Гьошева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **10160** по описа за **2024** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, депозирана чрез юрисконсулт Д., против Решение № 4095 от 09.09.2024 г., постановено от 16 - ти състав на СРС по АНД № 3287 по описа за 2024 г. на СРС, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ). Със същия на "Шико транс" ЕООД, [населено място], [улица], вх. Е, ет. 3, ап. 9 е наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл. 187а, ал.2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, но в ал. 7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.

189, ал. 10. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП е предвидено и в нормите на чл. 167а, ал. 2, т. 8 ЗДвП и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. Оспорват се и изводите на СРС за неясно формулиране на административнонаказателното обвинение, предвид непосочване на размера на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т.2 ЗП, с твърдение, че такъв реквизит на ЕФ не е предвиден в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП. Според касатора процесният ЕФ съдържа всички изискуеми от тази разпоредба реквизити. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което издаденият ЕФ да бъде потвърден.

Ответникът, "Шико транс" ЕООД, [населено място], [улица], вх. Е, ет. 3, ап. 9, чрез адв. В. А., в представен писмен отговор и становище, оспорва касационната жалба по подробно изложени съображения. Претендира присъждане на разноски.

Прокурор Д. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, съответно решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, Х - Ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ. Със същия на „Шико транс“ ЕООД, [населено място], [улица], вх. Е, ет. 3, ап. 9 е била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП., за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. Вмененото нарушение е приел, че е описано без да е посочена дължимата и неплагена такса, как е определен нейния размер, както и относно местонахождението на конкретния пътен участък и дали той в действителност е бил включен в обхвата на платената пътна мрежа.

По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за

издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал.3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

На следващо място, настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно, но недоказано е искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски. Това е така, тъй като липсват каквито и да е доказателства за заплатено за настоящото производство адвокатско възнаграждение. Предвид това, разноски не следва да бъдат присъждани.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН
Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4095 от 09.09.2024 г., постановено от 16 - ти състав на СРС по АНД № 3287 по описа за 2024 г. на СРС,

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.